

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ชมคนดีให้มีกำลังใจ

วันที่ ๘ เมื่อวานได้ทองคำ ๔ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๔๕ ดอลลาร์ ได้ทุกวัน ๆ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๗๕๙ กิโลกรัม ได้มาอีกแล้วจากคณะคุณสุพรรณิ นิลเพชร จากชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ๓,๕๐๐ เหรียญ ทอง ๑๐ บาท วันนี้ได้เยอะ พวกทางสหรัฐเขาก็นิมนต์เราให้ไปรับผ้าป่า ผู้อยากเห็นตัวจริงก็มี เขาเห็นทางทีวีบ้างอะไร บ้าง อยากนิมนต์เราไป เราก็พูดตามความสัตย์ความจริงของเรา เราเห็นใจพี่น้องชาว สหรัฐ แต่เราจะไปไม่ได้เราบอกตรง ๆ เพราะพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศมีน้ำหนัก มากยิ่งกว่าทางโน้น เราบอกตรง ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่าเราขอตายในเมือง ไทย ไม่ไปตายเมืองนอก คือไปนี้ต้องเตรียมหีบเตรียมโลงไปพร้อม ไปแล้วไม่ได้กลับ เราก็ออย่างนั้น ทางนั้นนิมนต์ให้ไป

พวกคนไทยเราที่อยู่นั้นมีเยอะ อยากได้เห็นได้ยินได้ฟังต่อหน้าต่อตา คือท่าน เหล่านี้ได้ความหวังจากหนังสือหรือเทป อินเทอร์เน็ตเรานี้มากมาย เขาบอกตรง ๆ อย่างนั้นละ ถึงขนาดหมดหวังแล้วก็มีเกี่ยวกับเรื่องศาสนา มรรคผลนิพพานในพุทธ ศาสนานี้ เขาถึงขนาดว่าหมดหวัง เขาพูดเท่านั้นเรารู้หมด ก็ไม่มีใครเอาตัวจริงมายืนยัน มีแต่รูปแต่ร่างที่ถ่ายไว้อย่างนั้นเท่านั้น ตัวจริงไม่เห็นมี ความหมายว่าฉัน คัมภีร์ ไบลาณมีเต็มตู้เต็มหีบ ไม่ว่าที่ไหนในเมืองไทยและเมืองนอก เรื่องคัมภีร์พุทธศาสนานี้ ไม่อัดไม่อั้นนะ แต่ผู้ที่จะปฏิบัติเอาตัวจริง ๆ ออกมานี้ซิ มีแต่ภาพไม่มีตัวจริง เพราะ ฉะนั้นเขาจึงว่าหมดหวัง

ทีนี้เวลาได้อ่านหนังสือของทางเรา ทั้งทางอินเทอร์เน็ตด้วย ทั้งทางอื่นด้วยหลาย ทาง ทำให้เกิดความสะอิดใจ ๆ ฟันจิตกลับมาสู่ธรรมที่แสดง ๆ แล้วผลสุดท้ายออกมา ว่า เรียกว่าความหวังนี้มีเต็มที่แล้ว แต่ก่อนหมดหวัง ๆ ทีนี้ความหวังเพิ่มขึ้นมาเต็มที่ แล้วจากธรรมทั้งหลายเหล่านี้ นี่ละทางคนไทยเราที่อยู่สหรัฐนิมนต์เราให้ไป อยากได้ ยินได้ฟัง อยากพบเห็นต่อหน้าต่อตา แล้วก็จะพร้อมกันถวายผ้าป่ามา อะไร ๆ ก็ตาม สรูปแล้วเราบอกเราไปไม่ได้แล้ว เราก็บอกไม่ไป เขายังจะตีตัวเครื่องบินส่งมาให้ ส่งมา เท่าไรก็ไม่สำเร็จ ถ้าลงว่าไม่ไปแล้วไม่สำเร็จเราว่า เพราะไม่ไปด้วยเหตุผลนี้นะ มีเยอะ ทางสหรัฐว่าฉัน อยู่ในที่ต่าง ๆ มีเยอะ เวลาเราไปเขาจะรวมกันมา แต่เรานี้ก็อย่างว่าไม่ ได้ไป

อังกฤษก็เหมือนกัน อังกฤษระยะแรกที่เราไปปีแรก เขาติดตามมานิมนต์ทุกปี ๆ เราก็บอกยื่นเราไม่ไป ๆ เขาก็ไม่ถอย เขามานิมนต์สองสามปีสี่ปีติดกัน จากนั้นมา

เขาก็เลยหยุด เพราะเราบอกเราไม่ไป เขานิมนต์ทั้งนั้น ทางออสเตรเลีย สหรัฐ หลายเมือง ฝรั่งเศสเดี๋ยวนี้จางไปแล้ว แต่ก่อนมานิมนต์เหมือนกัน มันไกลไปไม่ได้แล้ว ตั้งแต่อังกฤษมายังเซ็ด ระยะที่ไปอังกฤษเรากำลังเจ็บหลังเจ็บเอวเราตอนนั้น ระยะนี้เรื่องเอวไม่ค่อยเจ็บ แต่ความแก่ความทุพพลภาพนั้นชิมันเด่นขึ้นไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงบอกไม่ไป เราสอนเต็มภูมิของเราแล้ว แล้วธรรมนี้ก็ออกกระจายทั่วโลกได้แล้ว จำเป็นอะไรจะต้องแบกร่างไป อรรถธรรมของพระพุทธเจ้าแสดงทั่วไปหมด เป็นประโยชน์ทั่วไปหมด

เดี๋ยวนี้คงจะเบาบางแล้วมั่งทางครัว คนไปกันเมื่อวานนี้ดูจะหมดเลย เบาบางไปหมด ช่วงนี้เป็นช่วงเขาหยุดเทศกาลเข้าพรรษา คนจึงได้ไปทุกอย่างนั้นแหละ ผู้ที่ตั้งใจเสาะแสวงหาบุญหากุศลก็มี พวกที่เป็นโอกาสท่องเที่ยวตามจังหวัดต่าง ๆ และภาคต่าง ๆ ก็มี เพราะหยุดตั้ง ๔ วันเป็นโอกาส เมื่อวานตอนเย็นพวกเชียงรายก็มา ประมาณสัก ๓๐ กว่าคน ออกจากนี้เขาก็จะกลับเลยกลับเชียงราย นู่นนะเขาไปเที่ยวทางนี้ไปอย่างนั้นนะ ไปวัดไหนที่ควรจะเข้าเขาก็เข้า พวกนี้เขาพวกแบบนั้น เที่ยวไป พวกที่ตั้งหน้าตั้งตาไปทำบุญให้ทานจริง ๆ ก็มี พวกนี้ตั้งใจเข้าวัดเข้าวาสนาที่ต่าง ๆ พวกที่เป็นนักท่องเที่ยวเขาก็ถือโอกาสว่างไปเที่ยว เวลาไปเจอใกล้วัด ก็มีเพื่อนฝูงชวนบ้างอะไรบ้างขัดไม่ได้ก็เข้าก็มี มันหลายแบบนะ

ธรรมเราพูดตามส่วนแล้วออกกว้างขวางมากนะ คนไทยเราอยู่ทุกเมืองในเมืองนอกได้ทราบทั่วถึงกัน ออกทางอินเทอร์เน็ตนี่ละมาก ทางเทปก็ไปนานแล้วสำหรับผู้สนใจ เทปนี้ไปนาน หากไปอย่างเงียบ ๆ ที่เขาขอมาส่งไป ส่งไปหลายเมือง ๆ มาเป็นเวลานานแล้ว ที่มากกว้างขวางและรู้จักกันมากก็ตอนออกช่วยชาติ จากนั้นก็ออกทางอินเทอร์เน็ต แล้วอินเทอร์เน็ตยังขยายออกจนกระทั่งเห็นภาพด้วยเหมือนทีวี เราไปเห็นที่สวนแสงธรรม เราเดินไปเงียบ ๆ ตอนบ่าย ๆ ไม่มีคน เห็นเขากำลังถอดเทปอะไรอยู่ มีทีวีอยู่นั้น เรามองเห็นภาพเราอยู่ เราเดินมาข้างนอก เขาทำงานอยู่ข้างใน สองสามคน พอเห็นเรามาเขาก็ลงจากเก้าอี้ปุ๊บปั๊บ มันอะไร เขาก็บอกกำลังออกอินเทอร์เน็ต

มันเป็นยังไงลองดูซิ อินเทอร์เน็ตที่ออกทั่วโลกหรือ นั้นแล้ว เอ้า ถ้าอย่างนั้นเปิดออกดู เราก็อ่านอยู่ข้างนอกให้เขาเปิด อ้าว ชัดเจน เห็นรูปเราเลยเหมือนทีวีนั่นแหละ เวลาพูดก็ได้ยินเสียงชัดเจน ๆ ทั้งมือชี้ขึ้นชี้ขึ้นเห็นหมดนะ อ้อ อย่างนี้เอง แต่ก่อนฟังว่ามีแต่เป็นตัวหนังสือออกมาที่แรกนะ ต่อไปเขาก็พยายามแก้ไขภาพ ภาพก็เป็นไปจากใคร ก็ไปหาคุณทักษิณเรานั้นแล้วหลักใหญ่ใช้ไหม ติดต่อคุณทักษิณ จัดการให้ทันทีเลย รวดเร็วไหมดูซิ นี่ได้ฟังทั่วโลกของเล่นเมื่อไร ทำประโยชน์หรือทำโทษเอา

มายันกันนี่ซิ พอทราบเท่านั้นฝั่งฝั่งจัดให้ทันทีเลย เอาจนได้อย่างรวดเร็วด้วยนะ กระจายทั่วโลกเวลานี้ไม่ได้เนิ่นนานอะไรเลย เวลานี้ทั่วโลกไปจากไหน ก็ไปจากคุณทักษิณเรานี้

นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้เราพูดจริง ๆ เอาคอเราไปตัดเราอมให้ตัดเลย ขอให้คุณทักษิณยังอยู่ได้ช่วยโลกช่วยสงสารต่อไป เอาคอเราไปตัด ว่าไปนับถือคุณทักษิณนี้เอาคอเราไปตัด เอ้า ตัดเลย นู่นนะฟังซินะ เข้าใจไหมละ เด็ดขนาดไหนหลวงตานี้ถ้างถึงไหนแล้ว นี่เราได้พิสูจน์แล้วทุกอย่างก่อนที่เราจะออก เราไม่ได้พูดแบบโกหกมายาอย่างนั้นอย่างนี้ ธรรมไม่มี เป็นอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลย นี่เราก็เห็นได้อย่างชัดเจน อินเทอร์เน็ตเวลานี้ออกทั่วโลกไปจากใคร นั่นเอาชิ ฮามาตันตอ ก็มาหานายกเรานี้ นั่นเราจะหาคนดีที่ไหนอีก

เราพูดตรง ๆ ตั้งแต่หลวงตาเกิดมายังไม่เคยเห็นนะ ผู้นำ ๆ ผู้นำของชาติ ๆ ตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ.เท่าไร เราก็มองเห็นเป็นธรรมดาเรียบ ๆ เป็นธรรมดา แล้วก็ทรุดลงก็มาเรียบ ๆ ทรุดลง ๆ จนกระทั่งถึงทรุดจนเมืองไทยจะจมให้เห็นอย่างชัดเจนอย่างนี้ ตามีหุมีทุกคนทั่วประเทศไทยจะไม่เห็นได้ยังไง พอผู้ขึ้นมามีทุกสิ่งทุกอย่างกระจ่างแจ้งขึ้นหมด เห็นด้วยหูด้วยตา รวดเร็วทันใจเสียด้วย เห็นใจประชาชน ที่เราถึงใจมากคือพวกคนจน เข้ากันได้ปึงกับธรรมเลยนะ ไปนี้ไปหาคนจน ๆ คนมีพอลอยู่พอลเป็นพอลไปแล้วก็ให้พักให้อยู่เสียก่อน

คนจนกำลังรอแหวกว่ายที่จะหาที่ยึดที่เกาะมีอยู่มากมาย ไปช่วยยึดเหล่านั้น นี่สำคัญมากนะ เวลานี้คุณทักษิณดำเนินอย่างนี้ แหมเราถูกใจเหลือเกินนะ ไปนี้วิ่งเข้าไปหาคนทุกชั้นคนจน ซึ่งเป็นจุดหมายของธรรมที่ช่วยคนจน คนจนตรอกจนมุมตรงเป้ง ๆ เลย พูดอะไรทางโน้นเคลื่อนไหวยังไง ทางนี้จะพิจารณาโดยอรรถโดยธรรมประกอบกันตลอดเวลา ๆ ถ้าควรตีที่ไหนเรตีทันที ถ้าควรชมเราก็ต้องชมทันทีเหมือนกัน นี่ละธรรมตรงไปตรงมาอย่างนี้

หลวงตาบัวจึงได้ออกมาประกาศพี่น้องทั้งหลาย เอาธรรมของจริงออกมาประกาศ ให้พิจารณาตามที่พูดไปนั้น อย่ามาสนใจในกิริยาท่าทางคำพูดคำจาวานี้มันวอลอ่อนหวานหรือเผ็ดร้อนดุเดือดต่าง ๆ อย่ามาเอาใจ ให้เอาเนื้ออรรถเนื้อธรรมที่ออกมาสิ่งเหล่านี้ออกมานี้ออกมาจากเนื้ออรรถเนื้อธรรม ถ้าเนื้อธรรมแน่นหนักที่ตรงไหนพุ่งออกมา อันนี้มันก็พุ่งออกตาม ๆ กัน ไม่ได้พูดออกมาด้วยความพอใจไม่พอใจแบบโลก ๆ เขาจะ โลกถ้าว่าดูเดือดนี้เอากันเป็นเถ้าเป็นถ่านไปนะ ธรรมนี้เป็นน้ำดับไฟ ๆ ออกแรงเท่าไรยังเป็นน้ำดับไฟออกมา นี่ละอำนาจของธรรม

เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้ชัด ๆ ถอดออกมาจากหัวใจมาพูดนี่นะ ไม่ได้มาหาเอาตามคัมภีร์โน้นคัมภีร์นี้ สาธุ คัมภีร์ออกมาจากพระพุทธเจ้า เรายกให้สำหรับพระพุทธเจ้า แต่เวลาออกมาแล้วคัมภีร์ก็คนไปจดจารึกออกมา ก็คนมีกิเลส พระพุทธเจ้าบริสุทธิ์ ออกมาจากคนมีกิเลส กิเลสก็ต้องแฝงไปตามนั้น ๆ แต่เรายึดเอาหลักสำคัญ ๆ ออกมา ที่นี้เวลาออกจากหัวใจจริง ๆ นี้ ร้อยทั้งร้อย ๆ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ร้อยทั้งร้อยทั้งนั้นไม่มีเคลือบคลาดเลย เพราะท่านถอดออกมาจากหัวใจของท่าน ไม่ได้ถอดออกมาจากที่นั่นที่นี้ แบบลูป ๆ คล่า ๆ บ้างอะไรบ้าง อย่างนี้ไม่มี

ด้วยเหตุนี้เองกิริยาทำทางที่ออกมาสู่พี่น้องทั้งหลาย เรายันเลยเพราะเราจนจะตายแล้ว ให้ได้เห็นของจริงประจำชาติไทยของเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธเสียบ้างนะ อย่าได้เห็นตั้งแต่เงาเฉย ๆ จึงได้พูดออกมา ใครดีเราชมว่าดีทันที ใครไม่ดีตำหนิว่าไม่ดี โลกเขาก็ถือกันอย่างนี้ โลกก็รู้คนดีคนชั่ว ของดีของชั่วรู้ ทำไมศาสนาซึ่งเป็นของละเอียดยิ่งกว่าโลกสงสารจะ 모르สิ่งนี้ เป็นไปไม่ได้เลย นี่ละการตำหนิขมนี่เราเอาธรรมออกมาตำหนิตรงไหนคือหมายความว่าสกปรกตรงนั้น ชะล้างตรงนั้น การตำหนินั้นคือการชะล้างของสกปรก ที่ซมก็หมุนกันขึ้น ๆ ให้มีแก๊จบาเพ็ญ อันไหนที่ตำหนิว่าไม่ดี ให้รีบพากันชะกันล้างแก้ไขตัดแปลง ธรรมะก็เป็นอย่างนั้น

นี่เราก็ดูเรื่องอินเทอร์เน็ตที่ออกเวลานี้ ออกไปจากใคร ก็นายกคนปัจจุบันนี้ จะไม่ให้ยกยออย่างไร คนที่ควรยกยอสรรเสริญต้องยกยอ จะไปหยกยกคนในตารางในเรือนจำอย่างนั้นหรือ นักโทษคนนี้มีมันเก่งนะ มันไปฆ่าเขามากก็คนมาถูกตืดคุกตืดตาราง ใครเอนักโทษนี้เป็นตัวอย่าง จะได้ฆ่าคนทั้งโลกให้ฉิบหาย จะให้เราไปชมเชยอย่างนั้นหรือ มีใครไหมเอาเฉพาะในเมืองไทยเรานี้ ไม่ต้องเอามากเอาคนไทยของเรา มีคนใดบ้างไปชมเชยนักโทษ ไปนำโทษอันมหันตโทษมหันตทุกซ์มาประกาศโลกว่าเป็นของดีของดี ให้โลกทั้งหลายได้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง แล้วจะได้ฆ่าฟันรันแทงกันให้เป็นเถ่าเป็นถ่านทั้งโลก หมดทั้งเมืองไทยเรานี้ มีคนไหนไปชมอย่างนั้นไหมพิจารณาซิ ใครไปชมนักโทษในเรือนจำว่าเขาเก่งกล้าสามารถ เอาเขาเป็นคนดีตัวอย่างมีไหม ไม่มี นั่นฟังซินะ

คนชั่วก็ต้องรู้ว่าคนชั่ว คนดีต้องรู้ว่าคนดี ใครเป็นคนดีจะไม่ให้ชมเชยว่าดียังไง คนไหนดีก็ต้องชมเชยว่าดี คนไหนไม่ดีก็ต้องตำหนิว่าไม่ดี อย่างที่เราพูดตะกี้ตัวเอง มีใครไปชมเชยนักโทษเอามาเป็นคนดีตัวอย่าง กฎหมายปกครองประเทศชาติบ้านเมืองก็ให้ไปเอามาจากนักโทษ กฎข้อบังคับทุกอย่างให้ไปเอามาจากนักโทษ ๆ อยู่ในเรือนจำอยู่ในส้วมในถ่าน ออกมาประกาศให้เป็นความเจริญของโลก ด้วยอำนาจแห่งโทษมหันตโทษของมันนั้นมีไหม เฉพาะเมืองไทยเรานี้ก็ไม่เห็นมี แล้วหลวงตาบัวไม่ใช่คน

ตาบอดจะให้ไปชมนักโทษ หลวงตาบัวไม่ชม คนชั่วหลวงตาบัวจะชมว่าดี ชมไม่ได้นะ ดีต้องบอกว่าดี ชั่วต้องบอกว่าชั่ว เพราะธรรมเป็นธรรมสอนโลก ต้องบอกตรงไปตรงมา

พูดถึงเรื่องความหาคนดีต้องหา ต้องช่วยกันพุง ต้องช่วยกันรักษา ทุกสิ่งทุกอย่างช่วยกันพุงช่วยกันรักษา และช่วยกันปฏิบัติตามความดีคนดี จะได้เป็นคุณงามความดีขึ้นมาแก่ชาติไทยของเรา จะไปชมคนชั่วไม่ได้นะจ่ม จมไม่มีเหลือเลย ต้องชมคนดีให้มีกำลังใจ ทำดีแล้วมีผู้ชมเชยก็เป็นการเสริมความถูกต้องของตนที่ทำลงไป แล้วก็ยังมีกำลังใจจะทำไป ปรกติก็มีกำลังใจทำแล้ว ยิ่งได้รับการส่งเสริม เหมือนกับว่าช่วยอมรับหรือยินดีว่าถูกต้องแล้ว มันก็ต้องมีกำลังใจคนเรา

เช่นอย่างเดินทางไปนี้ ทางนี้ไปบ้าน กอ ไร่ใหม่ ไร่แล้วเส้นนี้ อย่าปลีกทางนี้นะ เขาก็มีกำลังใจ แนใจแล้วเขาก็พุงเลย เขาสงสัยที่แรก ทางสองแพร่งสามแพร่งจะไปเส้นไหน พอว่าไปเส้นนี้ไร่ใหม่ ไร่แล้ว พุงเลย อันนี้ก็เหมือนกันการดำเนิน กำลังก้าวเดินไปอยู่ตามทางสายนี้ พอมีคนบอกว่าถูกต้องแล้วทางสายนี้ก็พุงเลย ไม่ต้องดูทางสายนั้น สายนี้ให้เสียเวลา นี่คนดีทำความดีต่อโลกก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน เมื่อมีผู้ส่งเสริมว่าดีว่าดี ก็เป็นการว่าถูกทางที่ดำเนินแล้ว มันก็มีกำลังใจก้าวคนเรานะ

ทำดีเท่าไรมีแต่คนตำหนิ ๆ แล้วทำชั่วเท่าไรมีแต่คนชม ๆ โลกแตก เอ้า เอาไปพิจารณาซิ เวลานี้เราจะชมใครเราจะตำหนิใคร ตาเรามีหูเรามี ใจเรามีทุกคน สมบูรณ์แบบเหล่านี้นอกจากคนตาบอดหูหนวก เราต้องรู้ของดีของชั่วด้วยกัน จึงควรชมเชยต้องชมเชย ควรตำหนิต้องตำหนิคนเรานะ นี่เราพูดถึงเรื่องอินเทอร์เน็ตออกทั่วโลก นี่ก็เพราะคุณทักษิณเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงอันใหญ่โตมากที่สุดคนเดียว พอทราบเข้าเท่านั้นกระจายออกมาทันที จัดการทันที ๆ ออกเลย นั่นชักช้าเธอ ไม่ได้ชักช้านะ นี่ละโลกได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงไรฟังซิ

เข้าพรรษาก็เคยได้พูดแล้ว ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ผู้มีศีลธรรมละผู้จะทำตัวเองและส่วนรวมให้มีความร่มเย็น หลักใหญ่อยู่ตรงนี้ แต่เวลานี้โลกกิเลสมันเหี้ยมบเอา ๆ ไม่ให้ศีลธรรมโผล่ขึ้นมาได้แหละ อำนาจของกิเลสตัณหาอยู่บนหัวใจ ธรรมก็อยู่บนหัวใจ แต่ถูกกิเลสเหี้ยมบย่ำทำลายธรรม ธรรมไม่ค่อยออกเงย คนจึงหาความสุขไม่ได้ กิเลสออกพ่นพ่นตรงไหน นั่นละเอาไฟไปพร้อม ๆ เผาไปเรื่อยมากน้อยตามกำลังของกิเลสที่มีในใจ ถ้ามีมากมันก็เอาโลกให้พินาศฉิบหายได้ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ตัวนี้เป็นไฟกองใหญ่ที่สุด การระงับก็คือระงับเหล่านี้ ดับมันไม่ได้ก็ระงับมันให้มันอ่อนตัว อย่าให้มันเผาโดนโชนทะยานเป็นน้ำล้นฝั่ง ตัวของเราจะจมทะเล ให้ระวังให้ดี ต่างคนต่างปฏิบัติ

ดูซิพระท่านมานี่ ท่านมานั้นจ้งหัน องค์ไหนที่จะฉันอื่มนี่รู้สึกจะไม่ค่อยมี ดูเอาซิ ดูกิริยาของท่านมันเป็นอย่างนั้น บางองค์หนุ่มพ้อ กำลังวังชาทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมที่จะกินจะดื่มจะหลับจะนอนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทีนี้ท่านก็ตัดของท่านลงไป ไม่ให้กินเต็มสัดเต็มส่วน การหลับการนอนทุกอย่างบังคับไว้ ๆ เพื่อธรรมจะได้งอกเงยขึ้น บังคับตัวนี้ คือเรื่องของธาตุของชั้นกัมมมากนอนมากซึ่งก็เกียจก็มาก ก็เลสเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นถึงตัดตัวนี้ลงไม่ให้กินมาก ก็เลสจะไม่ได้เพิ่มขึ้น ไม่ให้นอนมากมันจะไม่ได้ซึ่งเกียจมาก ความเพียรจะได้ก้าวเดิน

นี่ละพระองค์ไหนที่ไม่รักสงวนตัวตามแบบของวิภูจักรวิภูวนของคนเราสามัญทั่ว ๆ ไปไม่มี ต้องรัก มันอยากอะไรต้องหามาให้กิน อยากนอนต้องนอน อยากกินต้องกิน อยากไปต้องไป นี่เป็นเรื่องของธาตุของชั้นของกิเลสของวิภูจักรมันเป็นอย่างนั้น แต่เรื่องของธรรมแล้วไม่เป็นอย่างนั้น เพราะเรื่องของกิเลสเป็นไปเพื่อความเสียหาย ถ้าปล่อยตามมันแล้วเสียหายไม่สงสัย ท่านจึงเอาธรรมมาหักห้ามกันไว้ ระงับดับกันไว้ อยากกินมากเท่าไรก็ให้กินแต่น้อย พออยู่ได้เอาแหละ เพื่อธรรมจะได้ก้าวเดิน ทีนี้เวลาคนเราไม่กินมาก นอนก็ไม่มาก ซึ่งเกียจซึ่งคร้านก็ไม่ค่อยมาก สติตั้งค่อยมี

ทุกอย่างเราขึ้นทดสอบกันหมดแล้วบนเวที ที่เอามาแสดงนี้จึงไม่สงสัยในการแสดงว่าผิดไป ไม่ผิด เพราะเราดำเนินทุกอย่าง เช่น อาหารการบริโภค การฉันนี้สำคัญอายุยังหนุ่มน้อยมันดูมันดื่มไปหมด อะไรอร่อยไปหมด ไข่ม้วนไข่ม้วนก็เข้าใจว่าผักไปเสีย มันเก่งนะธาตุชั้น บิบบัวไม่ให้กินมาก ถ้ากินมากเป็นยังงผลของมัน ก็อย่างที่ว่าผลของมันเป็นเรื่องกิเลสเป็นพินเป็นไฟ ทุกสิ่งเพิ่มพูนขึ้น ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสเพิ่มพูนขึ้นโดยลำดับ เพราะฉะนั้นจึงต้องระงับ อยากมากเท่าไรก็ไม่ให้มาก ล้นปากมันอยากมันจะตาย ใจหักเอาไว้ ๆ บังคับเอาไว้

นูนไปตีในภายหลัง พอหยุดจากการฉันนี้แล้ว การขบการฉันขนาดนี้พอหล่อเลี้ยงร่างกายได้พอได้อยู่แล้วไม่ตาย ทีนี้ธรรมจะได้ก้าวเดิน ความเพียรก็ดี สติตั้งก็ดี ดีขึ้นไป ๆ นี่การบังคับ ดูซิดูพระเถรในวัดนี้ ฉันจ้งหัน มาทีหลังหมู่จนหมู่เพื่อนฉันจะเสร็จแล้วด้อม ๆ มาฉันไม่กี่คำหยุดแล้ว และหยุดก่อนหมู่เพื่อนก็มี เราสังเกตดูตลอดมานะ นี่ละหัวหน้าหมู่เพื่อนต้องดูตลอดเวลา สอดดูนั้นดูนี้ดูพระดูเถร ดูก็เป็นที่น่าเลื่อมใส สมกับท่านที่ตั้งหน้าตั้งตามาอบรมศึกษาอรรถธรรมจริง ๆ ไม่ได้มาทำหละ ๆ แหละ ๆ นี้เราก็อมเชย

สำหรับพระวัดนี้เราดูมาตลอดนะ ไม่ค่อยจะมีองค์ไหนที่ว่าฉันให้เต็มเป้งให้ท้องป่องเลย ฉันพอประทังให้พออยู่ได้ ๆ แต่ความเพียรของท่านเด็ด การฉันมันออกหน้าออกตาให้เห็นได้อย่างชัดเจน เวลาฉันเอาเต็มเหนี่ยวแล้วมันก็ไม่ได้เรื่อง เพราะเรา

เคยทุกอย่างแล้ว ฝึกหัดเสียจนจะตายฝึกหัดเจ้าของ แล้วเวลามานำหมู่เพื่อนจะเดินไป ไหน ก็ต้องเดินตามแถวทางอันเดียวกัน เราเดินมายังไง ๆ หมู่เพื่อนเดินยังไงเราก็ สังเกต เพราะเราสอนอย่างนั้นตลอดมา ที่นี้ธรรมก็คือยุ่งอกเงย ๆ บางองค์ก็วันถึงมา ฉันทก็ไม่รู้ แต่ความเพียรของท่านยิ่งเด็ด

คือตามธรรมดาของความเพียรนี้ การขบการฉันทนี้เป็นข้าศึกต่อความเพียร ถ้า การขบการฉันทิมหันต์สำราญ ความเพียรไม่เป็นท่า ต้องหักฉันทนี้ตัดฉันทนี้ลง ความเพียร ค่อยก้าวเดิน ๆ เพราะฉะนั้นเราดูพระในวัดนี้ท่านจึงฉันทจ้งหันไม่ค่อยมาก นิดหน่อย ๆ นี่มันก็เข้ากันได้กับเราผ่านมาแล้วและนำมาสอนหมู่เพื่อน

การหลับการนอนก็ไม่ว่างเหงา นะ ถ้าฉันทน้อยความว่างเหงาเวลากลางค้ำกลาง คื่นหรือเวลากลางวันก็ตาม เฉพาะอย่างยิ่งตอนกลางคื่นซึ่งเป็นเวลาหลับนอน มันต้อง อยากรีบอยากนอน ถ้าผ่อนอาหารมาก ๆ ความว่างเหงาไม่ค่อยมี ความเพียรก็ก้าว เดิน ๆ ฉันทแต่น้อย ๆ ความว่างเหงาไม่ค่อยรบกวนนะ สติดี ๆ ยิ่งอดบับลงไปด้วยแล้ว ยิ่งเด่น แต่นี้ก็สอนให้พอดีกับธาตุขันธ์ของใครจริงนิสัยของใครในการประกอบความ พากเพียร ถ้าอดนั้นดี เรื่องดี-ดี แต่ความเพียรมาก ผ่อนให้ฉันทพอประทัง ๆ นิดหน่อย ดี แต่ที่นี้ผลนี้มันก็ไม่เด่น มันก็แปลกนะ ถ้าอดนี้ผลทางความเพียรนี้เด่น ๆ ๆ ถ้าผ่อน ทางความเพียรนี้ลดลง แต่ดีกว่าฉันทธรรมดา มันต่างกันเป็นระยะ ๆ

เราทดสอบการประกอบความเพียรเพื่อแก้กิเลสซึ่งมีอยู่ในหัวใจเรา เราต้อง สังเกตตลอดเวลา สติปัญญาที่อยู่กับใจคอยสอดส่องดูกันเหตุผล แล้วเอาเรื่องของสติ ปัญญาที่พิจารณาได้ความมาแล้วนั้นแหละออกมาปฏิบัติ ไม่เอาความอยากความ ทะเยอทะยานการทำตามชอบใจ เช่น กินตามชอบใจ นอนตามชอบใจมาใช้ อย่างนี้ใช้ ไม่ได้เลย ต้องเอาสติปัญญาเดินหน้า พิจารณาเราฉันทอย่างนี้เราอนอย่างนี้เป็นอย่างไร ความเพียรของเรา เอาสติปัญญาจับไปเรื่อย ๆ แล้วสติปัญญาเป็นทางก้าวเดินเบิกทาง ให้ ทางนี้ก็ค่อยเดินตาม ถึงจะลำบากลำบาก สติปัญญาสอนหรือบอกไว้เป็นทางเดินนี้ก็ ต้องไปตามสติปัญญา ต่อไปก็ค่อยโล่งออก ๆ นั่นเป็นอย่างนั้นนะ

จึงมาเห็นอาหารอย่างทุกวันนี้ โห้ย มันเป็นอย่างนี้มันอดไม่ได้นะ มันสะดุดก็กั๊ก ๆ นะ สะดุดย้อนหลังที่เราได้รับความทุกข์ความทรมานเวลาตัดตัวเอง ทำความพากความ เพียรอาหารเหล่านี้ไม่มี มีมาที่ไหนไม่มี เพราะอยู่ในป่าในเขาเอาอาหารอย่างนี้มาจาก ไหน แกงหน่อห้วยบ้าง แกงบอนแกงเผือกอะไรแล้วแต่ละ มาฉันทก็ฉันทอย่างที่ว่านะ พอ ยังชีวิตให้เป็นไป จะไปคำนึงคำนวนอาหารเอร็ดอร่อยไม่ได้ขัดต่อธรรมของผู้ปฏิบัติ อย่างเด็ดเดี่ยว พอยังชีวิตให้เป็นไปนั้นถูกต้อง วันหนึ่งคื่นหนึ่งให้จิตใจอยู่กับความ

พากเพียรตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้เพียงเสียวยาพอเป็นไปได้วันหนึ่ง ๆ เอาละพอ พออยู่ อย่างนั้นนะ

แล้วที่นี้เวลาเราผ่านมาอย่างโชคโชนแล้ว จึงได้มาเห็นอาหารหวานคราวนี้ อู๊ย ล้นเหลือ วันไหนล้นเหลือ มันสะตูดก๊ก ๆ อยู่เรื่อย ๆ แล้วก็มาวิตกวิจารณ์กับหมู่เพื่อน หมู่เพื่อนก็มาเจอเอาส้วมเอาถ่านนี้ มันเข้าส้วมเข้าถ่านนี้มันจะไม่ยอมออกนะพวกนี้นี่นะ เข้าใจไหม ความเอาตามชอบใจกินตามชอบใจเหมือนเข้าส้วมเข้าถ่านเข้าใจไหม กินไม่ถอย ๆ กินนอนไม่ถอยซี้เกียจไม่ถอย นี้เรียกว่าตั้งทางออกจากถ่านไม่ยอมออก มันลงได้ เข้าถ่าน เหมือนอย่างเขาว่าใครไปสมัครผู้แทนแล้วเหมือนหมาปล่อยหมาเข้าถ่าน เขาว่า มันไม่ยอมออก นี่ก็ปล่อยพวกเรานี้เข้าถ่าน ความกินมากนอนมากซี้เกียจมาก นี่คือ ส้วมคือถ่านเข้าแล้วไม่ยอมออก ถ้ามีหางจับทางตั้งทางขาดยังไม่ยอมออก หัวมันยังบิน เข้าใส่ฝานี้ทะลุออกทางโน้นอีก ว่าส้วมข้างหน้านี้มีอีกโหม่นนุ่นนะ มันเป็นอย่างนั้นนะ นี้ ละที่ได้เอามาพิจารณา

เพราะเรามันหนักมากจริง ๆ เรื่องอย่างนั้นนะ ฝึกกรรมตนเองไปอยู่ที่ไหน ไร่ เรื่องผิดเรื่องมันอย่าถามเลย อย่างที่ว่าแกงหน่อไม้แกงอะไร พวกแกงบอนแกงเผือก กินอยู่กับคนป่าคนเขา ๓ หลังคาเรือน ๔ หลังคาเรือนพอยังชีวิตให้เป็นไปเท่านี้พอ ส่วนมุ่งหมายมันจ่ออยู่นั้น อันนี้เพียงเสียวยา ๆ แล้วก็อันนี้ละที่เสริมให้ความเพียรแก่กล้า สติปัญญาดี เพราะพวกแกงเผือกแกงบอนแกงอะไรต่ออะไร มันไม่มีเครื่องเสริม กิเลสราคะตัณหา พอยังชีวิตให้เป็นไป ความเพียรก็ก้าวเดิน ๆ ใครจะไม่อยากกินของ ดิบของดินอนดิบอนดี แต่ทางธรรมที่ลากเส้นเราให้พ้นจากทุกข์นั้นมีกำลังมาก มันก็ ตั้งนี้ออกไป เอา ทุกข์ก็ทุกข์ นั้น มันก็ดันไปทางสู้ไม่ถอย

จึงได้วิตกวิจารณ์กับหมู่กับเพื่อนเวลาอาหารการกินมาก ๆ อาจจะมีเนื้อลืมหิว อะไรทำให้คิด แต่ดูลักษณะท่าทางของท่านก็ไม่เห็นองค์ไหน ฉันทก็ฉันทนิต ๆ หน้อย ๆ ยิบ ๆ แยะ ๆ พอยังชีวิตให้เป็นไปแล้วมุ่งต่อความเพียร นี้ถูกต้องต่อความมุ่งหมาย ของธรรมและการแสดงของเราผู้เป็นอาจารย์สอนอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเวลาเรานำมา พุดอะไรนี้เราจึงพุดได้อย่างกล้าหาญ เพราะถอดออกมาจากความเป็นของเราจริง ๆ ทุกอย่าง ใครเชื่อไม่เชื่อไม่สำคัญ ไม่มีอะไรที่จะเกินเราเป็นผู้ทำเองนี้ได้ ที่จะประจักษ์ เหตุการณ์เหล่านี้แล้วนำออกมาพุด ผิดไปไหน นี้ละอันสำคัญมันอยู่ตรงนี้

ต้องได้ใช้ความพยายาม ต้องฝึก เพราะกิเลสมันหนาเท่าไรความพากเพียรเรา มันฝืนมากนะ กิเลสหนาเท่าไรยิ่งฝืนในการทำความดีมาก ถ้าเวลาธรรมค่อยก้าวเดิน แล้วสิ่งที่ฝืนนี้ค่อยอ่อนตัวลงไป ๆ ธรรมเบิกกว้างออก ๆ ที่นี้มันก็พุ่ง ๆ ของมัน เวลา มันไปเต็มเหนี่ยวของธรรมแล้วที่นี้ที่นี้ได้รั้งเอาไว้ เรื่องความพากความเพียรนี้รั้งเอาไว้ ๆ

ไม่อย่างนั้นมันพุ่งแรง มันผาดโผนโจนทะยานเกินไป คำว่าเกินไปไม่ดี เดี๋ยวเกินไปเค็มเกินไปหวานเกินไปไม่ดีทั้งนั้น ไม่เรียกว่ามัชฌิมา มัชฌิมาคือความพอดี อันนี้ก็ดัดเจ้าของให้เป็นอย่างนั้น แต่เบื้องต้นนี้ต้องเอาให้หนักไว้ก่อน เราจะว่าอะไรก็มีมัชฌิมา ๆ สุดท้ายมีแต่กลางเสียกลางหมอนเป็นมัชฌิมาใช้ไม่ได้นะ มันจะลงตรงนั้นนะ ถ้าเอากิเลสเป็นประมาณก็มีแต่มัชฌิมาหมดของกิเลส มัชฌิมาของกิเลสก็มีมัชฌิมาของธรรมก็มี จึงต้องได้เอาอรธเอาธรรมเข้าแทรกตลอด เผลอไม่ได้นะ

พระปณินทาก็ตั้ง ๕๐ ปีนี้รับมากกว่าทุกปี ถึง ๕๐ องค์ปีนี้ เณร ๒ พระ ๔๘ เราก็ดันเอาอย่างนี้ ตามธรรมดาเราไม่รับมาก อย่างมากที่สุดก็แค่ ๔๖ แต่นอกพรรษาเอาแน่ไม่ได้ เพราะมันหลังไหลเข้ามาเรื่อย ๆ ให้พากันได้มีกฎเกณฑ์บังคับตัวเอง เช่น ในพรรษานี้พระท่านตั้งหน้าตั้งตา ผู้ปฏิบัติเป็นอรธเป็นธรรมจริง ๆ ท่านเด่นมากในระยะพรรษา ท่านเร่งความเพียรของท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทุกอากัปภิกิริยาที่ท่านจะนำมาใช้ กิริยาของสติปัญญาที่จะนำมาออกใช้ดัดแปลงตนเองเพื่อความดีทั้งหลาย ท่านจะฟิตของท่านตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นความเพียรพระที่ท่านจำพรรษา พระกรรมฐานจำพรรษาอยู่รวม ๆ กันนี้ท่านจึงเร่งแต่ความเพียร เพราะไม่ได้ไปเที่ยวที่นู่นที่นี้ ท่านหนักแน่นในความเพียรมากทีเดียว เวลาออกเป็นอีกแบบหนึ่ง ออกสนามรบอีกแบบหนึ่ง ฟัดกันอยู่ในสนามรบธรรมดาก็เป็นอีกแบบหนึ่ง ออกสนามรบนั้นเป็นเวลาที่ได้ดีมากนะ นี่ท่านก็พยายามของท่านก็เป็นสารประโยชน์ประจำ ๆ

ที่นี้เราเป็นฆราวาสญาติโยมเป็นลูกพระพุทธเจ้า เราควรจะเด็ดของเราในทางไหนตามนิสัยของฆราวาสก็ควรให้มีทุกคน อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว จนกระทั่งเข้าพรรษาเป็นเวลา ๓ เดือนไม่มีอะไรเป็นที่ระลึกละเอียดอย่างนี้ไม่เหมาะอย่างยิ่ง ต้องมีเคล็ดลับสำหรับตัวเองไว้ทุกคน ๆ ใช้ ที่เราเคยสอนแล้ว เช่น ส่วนหยาบสำหรับฆราวาส เอวันหนึ่งนี้ให้ได้ทำบุญให้ทานแม่ใส่บาตรพระวันละองค์ ๆ เท่านี้เป็นหลักใจของเรา ทั้งเป็นทานบารมีด้วย ทั้งสัจจะบารมีด้วย นี่เป็นที่ระลึกละแล้ว เอา ไหว้พระ มันจะเป็นจะตายต้องได้ไหว้พระ ภาวนาเสียก่อน อย่างน้อย เช่น ๕ นาที เอา บังคับไว้แบบนี้บังคับตนเข้าสู่ความดี

เราเคยทำความไม่ดีอะไรมาได้ทำหนีตีเตียนตนที่ตรงไหน ๆ เช่นอย่างกินเหล้าเมาสุราอย่างนี้ตัดขาดเลย ตายก็ตาย เกิดมาแม่ไม่ได้เอาสุรามากรอกเราว่าอย่างนั้น นี่มันไม่ได้กินสุรามันจะตาย เอา ตายไปเลย นั่นตัดอย่างนี้มันก็ไม่กิน นี่ก็เป็นสารประโยชน์เป็นที่ระลึกละของตัว ๆ แล้วเราเคยทำอะไรที่ไม่เหมาะไม่ควรอะไร เอา ตัด ๆ อย่างนี้ นี่เรียกว่าอุบายวิธีการฝึกหัดตนเพื่อความเป็นคนดี ต้องมีบ้างนะเราเป็นชาว

พุทธ ปล่อยเลยตามเลย ๆ มันก็เหลวไหลไปเรื่อย ๆ จิตไม่มีหลักยึด เพราะเป็นคนหลักลอยใช้ไม่ได้ ให้มีหลักเกณฑ์เอาไว้ทุกคน ๆ

ครูบาอาจารย์ทั้งหลายองค์ที่นำมาเป็นที่กราบไหว้บูชาของเราเนี่ย โอ๊ย เราเองไปเที่ยวศึกษาปรารภสนทนากับท่าน องค์ไหนมีแต่เด็ด ๆ ทั้งนั้นนะ เวลาเราไม่ไปถึงกันเหมือนท่านไม่ได้ทำอะไรนะ บทเวลาเข้าถึงกันแล้วหากเป็นไปตามนิสัยของแต่ละองค์ ๆ ไม่ต้องมีใครสอน อันนี้เป็นอุบายวิธีการของท่านที่จะคิดขึ้นเองฝึกกรรมตนเอง เวลาท่านเล่าให้ฟัง โห้ เหมือนหนึ่งว่าตาข้างถ้าดูท่านก็ดี ถ้าฟังก็เหมือนว่านอนไม่หลับ มันสะดุดใจตลอดเวลาความเพียรของท่าน เวลาท่านเด็ดของท่าน ๆ ไปคนละทิศละทางนะ องค์นี้เด็ดไปวิธีการนี้ ๆ ด้วยความคิดของท่านเอง องค์นี้เด็ดไปทางนี้ องค์นี้เด็ดไปทางนั้น มีแต่เรื่องท่านดัดสันดานกิเลสในหัวใจของท่านทั้งนั้น เวลามาเล่าสู่กัน ฟังนั้นนี้ โถ เรียกว่าถ้าลืมตาก็หลับไม่ลง นี่ละครูบาอาจารย์ที่ให้เราทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาท่าน ท่านฝึกของท่านเป็นอย่างนั้น เราในฐานะลูกศิษย์ที่มีครูก็เดินตามครูบ้าง แม้ไม่มากก็ยังดีนะ อย่าเป็นคนหลักลอยทั้ง ๆ ที่มีครูมีอาจารย์สอนอยู่ไม่สมควรอย่างยิ่งนะ ให้ตั้งใจปฏิบัติทุกคน ๆ

เราเป็นนักร้องครูล่าอาจารย์ก็ไม่ผิด เราเอาจริงเอาจัง เนื่องจากเสาะหาความดีนั่นเอง จากครูอาจารย์องค์ไหน ๆ เข้าถึงหมด ผู้ที่มีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณจะเข้าถึง ๆ เลยเป็นอย่างนั้นนะ แล้วก็ได้อะไรอย่างมาจากองค์นั้น ๆ มาเป็นเครื่องพญุกกันเป็นกำลัง เป็นอย่างนั้นนะ เราได้ไปหาหมดแล้ว ครูบาอาจารย์ทั้งหลายอย่างสายหลวงปู่มั่น ที่ว่าเพชรน้ำหนึ่ง ๆ ออกจากเพชรน้ำหนึ่งคืออะไร ต้นของเพชรน้ำหนึ่งคืออะไร ก็คือความเพียร อุบายวิธีการฝึกกรรมท่านนี้เด็ดด้วยกันคนละทิศละทาง ๆ นะ ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็มาเป็นครูเป็นอาจารย์สอนโลก พระพุทธเจ้ายังสลบ ๓ หนฟังซินะ ทั้งที่เป็นศาสดาองค์เอกยังต้องได้ฝึกกรรมขนาดนั้น สลบสลบฟังซิ เราก็ให้ทำเป็นแบบลูกศิษย์มีครูนะ ขอให้ทุกคนตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

ใจนี้สำคัญให้ดูใจ อย่าไปเร่ ๆ ร่อน ๆ กิเลสเนี่ยมันจะผลักดันตลอดเวลาให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่เนี่ยอยู่เนี่ยกวนตัวเองตลอดเวลา ถ้าเอาธรรมะระงับไปแล้วเหล่านั้นจะสงบ เพราะฉะนั้นใครไปที่ไหนใครมีคำบริกรรมติดใจ ๆ คนนั้นจะไม่สร้างอารมณ์มากนัก ถ้าคนไหนไม่มีคำบริกรรมติดตัวเลย สร้างตั้งแต่กิเลสสร้างแต่ไฟเผาไหม้ทั้งยืนทั้งเดินทั้งนั่งทั้งนอน จนกระทั่งหลับ มีแต่อารมณ์นั้นละมันคิด ๆ คือกิเลสตัวภายใน มันปรุงผลักดันออกไปให้คิดอันนั้นอันนี้ คิดแล้วมันก็กว้านเอาสิ่งที่คิดมาเผาเข้าไปอีกดันเข้าไป ถ้ามีพุทธโรแทนปั๊บน้ำนี้ความคิดอันนั้นมันจะระงับ เพราะจิตทำหน้าที่เดียว

เช่น กำหนดธรรม พุทโธอยู่นี้ มันจะคิดอย่างอื่นไม่ได้ เมื่อพุทโธไม่ขาดแล้วมันจะคิดอย่างอื่นไม่ได้ พออันนี้ขาดปั๊บมันจะออกแล้วนะ นั่นไปคิดแล้ว จึงต้องระงับเอาไว้ ๆ

นี่เรียกว่าระงับความคิดปรุงด้วยคำบริกรรม ในเบื้องต้นเป็นอย่างนั้น คือไม่ให้มันคิดมากไป คิดมากไปเท่าไรมันจะกว้านเอาฟืนเอาไฟจากความคิดละมาเผาตัวเอง อารมณ์ดีตกลงมากี่วันก็ปีก็เดือน ไม่ว่าตีว่าชั่วมันจะสด ๆ ร้อน ๆ มาเผาตัวเองนะ มันไม่ได้คิดนะว่าอันนี้คิดมานานแล้ว เราเคยรู้มานานแล้ว ประสบมานานแล้ว ปล่อยมันนี่ไม่มีนะ มันสด ๆ ร้อน ๆ ทั้งนั้นละเรื่องความคิด ส่วนมากความชั่วมันจะติดพันตลอดสด ๆ ร้อน ๆ ตลอด เผาตลอด เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาธรรมเข้าระงับ ๆ อารมณ์เหล่านี้ก็จะไม่เกิดมาก แล้วเกิดน้อยด้วยอำนาจแห่งคำบริกรรมปั๊บ ที่นี้คำบริกรรมพุทโธ ๆ นี่ยังเป็นโอฆารสอันสำคัญที่ซึมซาบเข้าไปในจิต จิตได้ตีธรรมนี้ก็สงบเย็น

ความคิดเป็นกิเลส อย่างที่คิดอย่างนั้นเป็นกิเลส นั้นเป็นฟืนเป็นไฟ ความคิดกับพุทโธ ๆ เป็นต้นนี้ ความคิดเป็นธรรม สิ่งสมโอฆารสแห่งธรรมเข้ามาหล่อเลี้ยงจิตใจ สงบเย็น นี่มันต่างกัน ความคิด-คิดเหมือนกัน คิดไปทางผิดเป็นไฟ คิดไปทางถูกเป็นคุณ ให้จำเอานะ วันนี้เอาเท่านี้แหละ

นี่ลูกศิษย์ทางหาดใหญ่นะนี่ ไปเยี่ยมตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๗ หนุนแล้วตั้งแต่นั้นมาเลย ไปไม่ได้อีกนะ โส้ คิดถึงลูกศิษย์ทางโน้นเหมือนกัน ดังเคยเล่าให้ฟังแหละหมดกำลัง ที่แรกว่าสุดท้ายจะให้หมดทีเดียว แล้วที่นี้อากไปไหนก็ไปว่าอย่างนั้นนะ ทางภาคใต้เราเป็นภาคใหญ่ เรากำหนดเอาว่าเป็นวาระสุดท้ายจะเอาให้หมดว่าอย่างนั้นนะ ที่นี้พอก้าวไปไม่ถึงไหน ๆ ทางนี้อ่อนลง ๆ ธาตุชั้นธ้ออ่อนลง สุดท้ายไปไม่ได้เลยหมดหวัง จึงได้ประกาศให้พี่น้องทางภาคใต้ของเราอย่าเสียอกเสียใจนะ หลวงตานี้เมตตาทั่วถึงกัน แต่กำลังของธาตุของชั้นธ้อนี้มันเป็นอย่างนี้แหละ คือผิดคาดผิดหมายจริง ๆ นะ เพราะเราตั้งไว้ร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ขาดไปร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เป็นอย่างนั้นแหละนะ

(หลวงตาแค่บอกหนูก็ดีใจแล้วค่ะ) เออ เราก็เรียนตามความจำเป็นอย่างนี้ละเดี๋ยวนี้นอกจากนั้นไม่ได้นะ นี่พระอยู่ใกล้ ๆ นี้ก็ตาม ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ไปนะ ถ้าจำเป็นจริง ๆ แล้วก็ไปให้ชั่วระยะใกล้ ๆ จะให้ไปอย่างที่เคยไปมาไปไม่ได้แล้ว หมดกำลังไปवासึกเย็นใจนะ ไปเยี่ยมลูกศิษย์ตั้งแต่ปี ๒๗ จนกระทั่งปานนี้โหยนานนะ เกือบ ๒๐ ปี(๑๗ ปี) นั่นแหละตั้งแต่นั้นมาได้ ๑๗ ปี

ลูกศิษย์ หลวงตากรุณาเมตตาบอกวิธีปฏิบัติให้มีสติด้วยค่ะ

หลวงตา ถ้าให้ตอบมันก็อดกระตุกหัวใจคนไม่ได้ละนะ ถ้าให้ตอบทางนั้นปั๊บมาทางนี้อกรับแล้ว จะทำยังไงให้มีสติ คือตอบให้ถึงกันอย่างจ้ง ๆ ก็ว่าอย่าเป็นบ้าเนาะเห็นไหมละ อย่าเป็นบ้ามันก็มีสติคนเรา คนไม่มีสติมันก็เป็นคนบ้าเข้าใจไหม นี่

อยากให้มึสติทำยังไง อย่าเป็นบ้า แน่มันก็รับกันปั๊บเลย ต้องมีสติตั้งไว้ ตะกี้ก็พูดถึง เรื่องการฝึกกรรมฐานไม่ใช่หรอ สติเป็นอันดับหนึ่ง ที่ว่ามันล้มเหลว ๆ คือสติไม่มี ถ้าสติ ไม่มีสติมันอ่อนกำลัง ก็เลสตีฝั่งเดียวตก ๆๆ พอสติมีกำลังนี้ก็เลสตีไม่ตกง่าย ๆ นะ ต่อไปพึดหัวก็เลสด้วยสติ ๆ ความเพียรนี้อยู่กับสติเป็นอันดับหนึ่ง ปัญญาจะออกเป็น กาลเวลา สตินี้ออกเป็นพื้นฐานเลยเทียว แม้จะขึ้นถึงมหาสติมหาปัญญาก็ตาม สติ ปัญญาทั้งสองอย่างนี้กลมกลืนเป็นอันเดียวกัน ไม่ได้เป็นสองเป็นสามนะ เวลาเข้าถึงกัน จริง ๆ แล้วสติปัญญาอันนี้หมุนเป็นอันเดียวกันเลย เหมือนเชือกที่พันแล้วเป็นเส้น เดียวไปเลย

ที่แรกเราก็แยกเป็นสติเป็นปัญญา อย่างเวลาเราตั้งเบื้องต้นนี้สติต้องมาก่อน ต้องตั้งเป็นพื้นฐาน ปัญญาจะออกเป็นเวลา ๆ ในโอกาสอันควรนะ ถ้าสติตั้งไม่ดี ๆ ปัญญาออกไม่ได้ ออกเป็นสัญญาอารมณ์ไปหมด กว้านเอาฟืนเอาไฟคือกิเลสมันเป็น สัญญามันเป็นกิเลสมาเผาเจ้าของ จึงต้องตั้งสติไว้ให้ดี

ลูกศิษย์ อันนี้ฟังก็เหมือนกับรูปธรรม ที่นี้ถ้าเราจะออกมาเป็นนามธรรม เราจะฝึกให้มันเป็นขั้นตอน เพราะว่าบางอย่างกิเลสมันรวมกันหลาย ๆ อย่าง มันออกจากจิต

หลวงตา ไม่ต้องการมาก เวลานี้ไม่ต้องการมาก เพียงอันเดียว ให้อยู่อัน เดียวเสียก่อน เหมือนกับเราปลุกต้นไม้ เอาต้นมาปลุกก่อน แล้วกิ่งก้านสาขาออกไป ของมันเมื่อได้รับการบำรุงจากลำต้นแล้ว มันจะแตกของมันไปเองเข้าใจไหมละ เบื้อง ต้นนี้สนใจกับปลุกต้นอันนี้ให้ดีฝังให้ดี แล้วบำรุงมันด้วยปุ๋ยด้วยน้ำ แล้วมันจะค่อยงอก เเงยขึ้นไป กิ่งก้านของมันมันจะแตกของมันไปเอง

อันนี้ว่าแผนกนั้นแน่นั้นแน่นี่รูปธรรมนามธรรมอะไรอย่าไปยุ่ง สอนตะกี้สอนว่า ยังไง นี่เพื่อตั้งรากตั้งฐานของมันตั้งตรงนี้ก่อน ใ้รูปธรรมนามธรรมไม่ต้องบอกมันก็เป็นไปเอง เพราะใจอยู่กับรูปธรรมนามธรรม เป็นแต่เพียงว่าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ เมื่อ เวลามันตั้งรากฐานได้แล้ว รูปธรรมนามธรรมเป็นทางเดินของสติปัญญา ของความ เพียรทั้งนั้น เข้าใจหรือเหล่าที่พูดนี้ ยังไม่เข้าใจยังมาถามรูปธรรมนามธรรมไม่เห็นได้ เรื่อง บอกจุดใหญ่ที่จะตั้งรากตั้งฐานก็ดังที่สอนตะกี้ จิตไม่สงบเสียอย่างเดียวไม่เกิด ประโยชน์อะไรนะ จิตสงบมันสงบได้อย่างไร ด้วยมีวิธีการผูกมัดมันให้สงบ พอสงบก็รวม ตัวได้ ๆ พักตัวได้ออกทำงานทำการอะไรได้ เป็นอย่างนั้นนะ พอเข้าใจไหมละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd